

செயல் இரகசியம்

சுவாமி பிரபஞ்சநாதன்

ஓம் குருப்போ நமஹ!

செயல் இரகசியம்

அவாமி பிரபஞ்சநாதன்

என்னுரை

அவரவர் வினை வழி, அவரவர் அனுபவம் என்பது முன்னோர்களின் கருத்து. இதில், இதுவரை நாம் பெற்ற அனுபவம் நம்மை இன்று எப்படி வைத்திருக்கின்றது என்பதிலிருந்தே, நாம் வாழும் முறை தெரியும்.

வினை என்பது செய்யும் செயல் ஆகும். நாம் செய்யும் செயலை வைத்தே நம்மை மதிப்பீடு செய்வார்கள். இன்று செய்கின்ற செயலை வைத்தே நாளைய பலனை பார்க்க முடியும்.

“தினை விதைத்தவன் தினை அறுப்பான், வினை விதைத்தவன் வினை அறுப்பான்”. என்பது முதுமொழி.

அதாவது, நீ எதை விதைக்கின்றாயோ, அதையே அறுவடை செய்யமுடியும்.

மேலும் இந்த இயற்கையின் நியதிப்படி எதை நீ விதைத்தாலும், அதனை அது பல மடங்கு பலனாக நமக்கு திருப்பிக் கொடுக்கும்.

உதாரணமாக, ஒரே ஒரு மாங்காய் அல்லது தேங்காய் விதையை மண்ணில் விதைத்து, சில காலங்கள் கழிந்து பார்த்தால், அதில் பல நூற்றுக்கணக்கான மாங்காய்களும், தேங்காய்களும் காய்த்திருப்பதை பலனாகக் காண்கின்றோம். ஒன்றுக்கு பல மடங்கு பலன்கள் கிடைக்கின்றது. இதுதான் இயற்கை நமக்கு கொடுக்கும் கொடை.

அதுபோல, நீ செய்கின்ற ஒரே ஒரு செயல் நல்லதாக இருப்பின் சில காலங்களிலேயே உனக்கு அதன் பலனாக பல நல்ல செயல்கள் உன் வாழ்க்கையில் நடைபெறுவதையும், ஒரே ஒரு செயல் தீயதாக இருப்பின் அதன் பலனாக பல தீய செயல்கள் உன் வாழ்க்கையில் நடைபெறுவதையும் கண் கூடாக காணலாம்.

இதில் ஒரே ஒரு செயலுக்கே இப்படி என்றால், பல நல்ல செயல்களை அல்லது பல தீய செயல்களை செய்யும் பொழுது அதன் பலன்களாக நல்லதும், கெட்டதும் பல மடங்கு கிடைக்கும். இதுவே இயற்கையின் நியதி ஆகும். இதில், செய்கின்ற செயல் நல்லதா, அல்லது கெட்டதா

என்பதை, அந்த செயலினால் கிடைத்த பலன்களை வைத்தே அது முடிவு செய்யப்படுகின்றது.

ஆக, ஒருவன் ஒரு செயலைச் செய்வதற்கு முன்பு அதன் பின்விளைவுகளையும், பலன்களையும் கருத்தில் கொண்டு செயல்பட்டால், அந்த செயல் நல்ல வகையில் பயன் கிடைத்து அவன் பெருமிதம் கொள்ளமுடியும்.

அதுவே, அவன் செயல்படும் பொழுது, எதைப்பற்றியும் கவலைப்படாமல் அந்த செயலைச் செய்தால், அதன் விளைவாக கிடைக்கின்ற சிரமங்களையும் அவன் அனுபவிக்க தயாராக இருக்க வேண்டும்.

"முற்பகல் செய்யின் பிற்பகல் விளையும்"

இது எவ்வாறு என்பதை சாதாரண பாமரனும் படித்து அறிந்து கொள்ள ஏதுவாக இந்த புத்தகத்தின் வாயிலாக “செயல் இரகசியம்” வெளிப்படுகின்றது.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!

சுவாமி பிரபஞ்சநாதன்

பொருளடக்கம்

வரிசை எண்

பொருள்

பக்க எண்

1.	பிரபஞ்சமும், ஒழுங்கும்	7
2.	செயல்களும், அதன் வகைகளும்	10
3.	செயல்களும், அதன் பலன்களும்	13
4.	செயல்களும், மறுபிறப்பும்	17
5.	மூன்று செயல் பிரிவுகள்	20
6.	செயல்பலன்களும், பிறவாமை அடைதலும்	26

செயல் இரகசியம்

1. பிரபஞ்சமும், ஒழுங்கும்

ஒருவன் தன் வாழ்வின் உயர் இலட்சியமாக கொள்ள வேண்டியது ஒழுக்கம் ஆகும். இதனையே ஒழுக்கத்தின் எய்துவர் மேன்மை இழுக்கத்தின் எய்துவர் எய்தாப் பழி.

என்று தெய்வப்புவர் அறிவுறுத்துகின்றார்.

ஏன் ஒழுக்கத்தைப் பற்றி இவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்று பார்த்தால், ஒருவனுடைய செயல்கள் அனைத்துமே ஒழுக்கத்தை அடிப்படையாக வைத்தே அமைகின்றது.

இந்த பிரபஞ்சத்தில் இயற்கை நியதிப்படி செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற அனைத்தும் தனக்குள் ஒரு ஒழுங்கை உண்டாக்கிக்கொண்டு செயல்படுகின்றது. அதனால்தான், அனைத்து

கோள்களும் தனக்கென கொடுக்கப்பட்ட பாதையில் தன்னைத்தானே சரியாகச் சுற்றி வருகின்றன. இதுபோல நாம் வசிக்கும் இந்த பூமி சரியாகச் சுற்றுவதினாலேயே, தினசரி சூரியன் கிழக்கே உதித்து, மேற்கே மறைகின்றது. நான்கு விதமான பருவ கால மாற்றங்கள் சரியாக நடைபெறுகின்றது. இதுபோல, எண்ணிக்கையில் அடங்காத அனுதினச் செயல்களை இந்த பிரபஞ்சம் தன்னுள் ஒழுங்கு மாறாமல் செயல்படுத்திக் கொண்டு வருகின்றது.

இந்த பிரபஞ்சம் எதை சரியென்று ஏற்கின்றதோ, அதுவே ஒழுக்கம் அல்லது ஒழுங்கு என்பதாகும்.

இந்த பிரபஞ்சத்தின் ஒழுங்கு நடவடிக்கையில் சிறிது மாற்றம் நிகழ்ந்தாலும், அனைத்திற்கும் அழிவு உண்டாகி, வேறு ஒரு பரிமாணத்திற்கு இந்த உலகம் மாறிவிடும்.

இந்த பிரபஞ்சத்தின் ஒரு துகளான இந்த பூமியில் வாழும் மனிதன் தன்னுடைய ஒழுங்கில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தினான் என்றால், அவனது அழிவுக்கு அவனே காரணம் ஆகின்றான். எனவே,

ஒவ்வொரு மனிதனும் ஒழுக்கத்தை மிகவும் முன்னிலை படுத்தி செயல் புரிதல் அவசியம் ஆகின்றது.

செயல்முறைகளில் காணப்படுகின்ற ஒழுங்குதான் ஒருவனது புலன்களை சரியான முறையில் கையாளக் கற்றுக் கொடுக்கின்ற ஒழுக்கமாக மாறுகின்றது.

ஐம்புலன்களின் வாயிலாக அனைத்தையும் அறிய முயலும் ஒருவன், ஐம்பூதங்களால் ஆன உடலின் செயல் ஒழுங்கினால்தான், அந்தப் புலன்களை ஒடுக்கி ஒழுக்கமுடையவனாக மாறுகின்றான்.

ஐந்து புலன்கள் என்பது, மிருகங்களுக்கும், மனிதர்களுக்கும் பொதுவானவை. இந்த ஐந்து புலன்களின் வாயிலாகத்தான் ஒருவன் இந்த பிரபஞ்சத்தை அறிகிறான். கண் மூலமாகக் காண்கிறான், காது மூலமாகக் கேட்கிறான், மூக்கு மூலமாக மணத்தை முகர்கிறான், நாக்கு மூலமாக சுவைக்கிறான், மற்றும் சருமம் மூலமாக தொடு உணர்ச்சியை அறிகிறான்.

இந்தப் புலன்கள் ஒழுங்கான முறையில் செயல்படுவதினால் மட்டுமே, ஒருவன் பிரபஞ்ச வெளியில் இருப்பதை அவனது புலன்களின் வாயிலாக அறியமுடியும்.

2. செயல்களும், அதன் வகைகளும்

இந்த பிரபஞ்சத்தில் உள்ள ஐந்து பூதங்களான ஆகாயம், காற்று, நெருப்பு, நீர், மற்றும் நிலம் போன்றவைகள் தன் இயல்பான செயல்களிலிருந்து, சற்று நிலை மாறினால் அதன் விளைவுகளை இயற்கைச் சீற்றமாக நாம் காண்கின்றோம்.

அதுபோல, மனிதனும் தன் இயல்பான ஒழுங்கு நிலையிலிருந்து மாறுபட்டு செயல் செய்தான் என்றால், அதன் விளைவுகளாக, அவன் விட்டிலுள்ள மனைவியின் அல்லது மற்றவர்களின் சீற்றத்திற்கு ஆளாகவேண்டும் என்பதில் எந்தவித மாற்றுக் கருத்திற்கும் இடமில்லை.

இதிலிருந்து நாம் செய்யும் செயலை மிகுந்த முன் எச்சரிக்கையுடன், நமக்கும், மற்றவர்களுக்கும் பாதிப்பு ஏற்படாதவாறு மிகுந்த எச்சரிக்கையுடன் செயல் புரிய வேண்டும்.

அனைத்து உயிரினங்களும் செயல் செய்யத்தான் விளைகின்றன. ஆனால், எத்தகைய செயல் செய்வது, எத்தகைய செயல் செய்யக்கூடாது என்பதை அவைகள் அறியவில்லை. காரணம் அவைகளுக்கு கொடுக்கப்பட்ட அறிவின் அடிப்படையிலேயே அவைகள் செயல்படுகின்றது.

மனிதனைத் தவிர மற்ற உயிரினங்கள் தன்னுடைய உணவு, குடும்பம் மற்றும் உறைவிடம் தேவைக்காக செயல் புரிந்தாலும், இதில் தன் சுய தேவையை விட மற்ற உயிரினங்களுக்கு நன்மை அளிப்பதையே அவைகளின் செயல்களில் தெரிகின்றன.

ஒவ்வொரு உயிரினமும் ஒன்றை ஒன்று சார்ந்து வாழ்கின்றன. உதாரணமாக, செடி, கொடிகள், போன்றவை தன்னுடைய செயலால் பல உயிரினங்களுக்கு உணவாகவும், உயிர் காக்கும்

மருந்தாகவும் பயன் படுகின்றன. அதுபோல, மரங்களும் தன்னுடைய பங்கிற்கு மனிதனுக்கும் மற்ற உயிரினங்களுக்கும் தேவையான உணவாக பழங்களை தருகின்றன. மேலும், மற்ற உயிரினங்கள் முதற்கொண்டு மனிதன் வரை உயிர் வாழத்தேவையான, பிராணவாயுவை சரியாகப் பெறவேண்டி, தொழிற்சாலை மற்றும் மோட்டார் வாகனங்களினால் வெளிவிடப்படும் புகையினால் மாசு கலந்த பிராண வாயுவை தடையின்றி, சுத்தமாக பெறுவதற்காக, மாசு அடைந்து வரும் வளிமண்டலத்தை காப்பாற்ற கரியமில வாயுவை மரங்கள் சுத்தம் செய்கின்றன.

தேனீ, வண்டு போன்ற பூச்சி இனங்கள் தாவர இனப்பெருக்கத்திற்கு தேவையான மகரந்தச்சேர்க்கை நடைபெறவும், மேலும், மலர்கள், காய்கறிகள், பழங்கள் போன்ற உணவுத் தேவைக்கும் உதவி புரிகின்றன.

பறவைகள் பல விதமான தாவரங்களின் காய்கறிகளையும், பழங்களையும் உணவாக உட்கொண்டு, அதன் எச்சங்களாக அந்த தாவரத்தின் விதைகளை பூமியில் பரவச்செய்து, அந்த

விதைகளினால் உண்டான புதிய விருட்சங்களினால் மற்ற உயிரினங்கள் உயிர் வாழத் தேவையான மழை, காற்று மற்றும் உணவைக் கிடைக்கச் செய்கின்றன.

இதுபோல பல்வேறு ஜீவராசிகள் தனக்கென ஒரு நோக்கமுமின்றி, இந்த உலகத்தில் பலவிதமான நற்செயல்களைச் செய்கின்றன.

3. செயல்களும், அதன் பலன்களும்

மனிதனைத் தவிர மற்ற உயிரினங்களின் செயல்களில் அதன் நன்மை, தீமைகளை தீர்மானிக்கும் உரிமையை பிரபஞ்சம் தன்வசம் வைத்துக்கொள்கின்றது. மேலும், அவைகளினால் செய்யப்படும் செயல்களினால் ஏற்படும் நன்மை, தீமைக்கு உண்டான பலன்களை பிரபஞ்சம் அவைகளுக்கு இந்த பிறவியில் கொடுப்பதும் இல்லை. காரணம், அவைகள் மனிதனைப் போன்று பகுத்தறியும் அறிவைப் பெற்றிருக்கவில்லை.

ஆனால், மனிதன் தான் செய்கின்ற செயல்களினால் விளையும், நன்மை மற்றும் தீமைகளுக்கு அவனே பொறுப்பு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். காரணம், மனிதன் மற்ற உயிரினங்களுக்கு கிடைக்காத ஆறாவது அறிவு என்ற நல்லது, கெட்டதை பகுத்தறியும் பகுத்தறிவை கொண்டதால், அவனது ஒவ்வொரு செயல்களின் பலன்களை அவனே அனுபவிக்க வேண்டும் என்பதுதான் பிரபஞ்சத்தின் நியதி.

ஆக, இதிலிருந்து மனிதன் செய்கின்ற ஒவ்வொரு செயலுக்கும், கிடைக்கின்ற பலன்களை அவனே அனுபவிக்க உரிமை உள்ளதால், அவன் செய்கின்ற செயல்கள் நல்லதாக இருந்தால், அதன் பலனாக அவன் நன்மையையும், கெட்டதாக இருந்தால், அதன் பலனாக அவன் தீமையையும் அனுபவிக்க வேண்டும்.

மனிதன் செய்கின்ற ஒவ்வொரு செயலும் பிரபஞ்சத்தின் ஒழுங்குக்குள் வரும் செயல்களை “புண்ணியச்செயல்” என்றும், ஒழுங்கற்ற செயல்களை “பாவச்செயல்” என்றும் இரண்டாகப்

பிரித்து, அதற்கு ஏற்ற பலன்களை அது பாவச்செயலா, அல்லது புண்ணியச்செயலா என பிரித்துப் பார்த்து, அந்தப் பலன்களை அவன் முழுமையாக அனுபவிக்க வேண்டும் என்ற பிரபஞ்ச நியதியின் அடிப்படையில், இந்தப் பிரபஞ்சம் அந்தப்பலன்களை மூன்று நிலைகளாகச் சேகரித்து வைத்துக் கொண்டு, காலம் வரும் பொழுது, அதை அவனுக்கு பலனாக கொடுத்து, அதை அவன் அனுபவித்து கழிக்க உடல் கொடுக்கப்படுகின்றது.

இவ்வாறு பலன்களை அனுபவிக்க வேண்டிய மனிதன் அவனது இந்தப் பிறவியில் அவனது ஆயுள் காலங்களுக்குள், இந்த உடலின் வாயிலாக அந்த பலன்களை முழுவதுமாக அனுபவிக்க முடியாமல் மரணத்தை தழுவினால், அவனை அவனது செயற்பலன்களுக்கு ஏற்ப, வேறு ஒரு உடலின் வாயிலாக மீண்டும் அந்த பலன்களை அனுபவிக்க மறுபிறவி கொடுக்க வேண்டும் என்ற நியதியில், மறுபடியும் உடல் கொடுத்து, அவனை அந்தப் பலன்களை அனுபவிக்கச் செய்து, அவைகளைத் தீர்க்க முயற்சி செய்ய வைக்கின்றது.

இதில் இந்தப் பிறவியில் அவன் செய்கின்ற தற்போதைய புதிய செயல்களின் பலன்களையும் சேர்த்து, பிரபஞ்சம் தன்னுள் சேமிப்பில் வைத்துக் கொள்கின்றது.

இதுபோல, பல பிறவிகளை, பல உடல்களாக எடுத்து, அவனது பலன்களை அவன் அனுபவித்து முடிக்க முடியாமல் தவிக்கும் பொழுது, அவனது ஆறாவது அறிவின் அவசியத்தை அவனுக்கு புரியவைத்து, அவன் இந்தப் பிரபஞ்ச இரகசியத்தை அறியும் வரை, அவனால் அந்த பலன்கள் அனைத்தையும் தீர்க்க முடியவே முடியாது என்ற பேருண்மையை அவனுக்கு போதிக்கின்றது.

அவன் தான் செய்த செயல்களினால், கிடைத்த பலன்களை அனுபவித்து தீர்ப்பது என்பது, அவன் தன்னைப் பற்றியும், தான் அறிந்த இந்தப் பிரபஞ்சத்தைப் பற்றியும் உயர் ஞானத்தை அடையாமல், அவனது செயற்பலன்களை முழுவதுமாக தீர்க்கவோ, அல்லது அவனால் இந்தப் பிறவிச் சக்கரத்தை நிறுத்தவோ, முடியவே முடியாது என்பதுதான் உண்மை.

4. செயல்களும், மறுபிறப்பும்

மனிதனின் ஒவ்வொரு செயலுக்கும் உண்டான பலனை பிரபஞ்சம் சேகரிப்பதின் நோக்கம், அவனது பலனை அவன் முழுவதுமாக அனுபவித்து தீர்க்க வேண்டும் என்பதால் மட்டுமே. மேலும், அந்த பலன்களை அவன் அனுபவிக்க, அவனுக்கு உடல் தேவைப்படுகின்றது என்பதினால், அவனுக்கு கொடுக்கப்படுகின்ற அந்த உடல், அவன் செய்த செயற்பலன்களின் அடிப்படையில் பிரபஞ்சத்தினால் பஞ்ச பூதங்களைக் கொண்டு உருவாக்கப்படுகிறது.

இதிலிருந்து நாம் அறிய வேண்டிய உண்மை வெளிப்படுகின்றது. அதாவது, பல்வேறு உடற்கூறுகளுடன், பலதரப்பட்ட உயிரினங்கள் இந்த பிரபஞ்சத்தில் காணமுடிகின்றது.

பிரபஞ்சத்தின் படைப்பில் இந்த ஏற்றத்தாழ்வுகளை காணும் பொழுது, ஓரறிவு படைத்த உயிரினம் முதல் ஆறறிவு படைத்த மனிதன் வரை, அவைகள் அனுபவிக்கும் பலன்களும் மாறுபடுகின்றது.

அனைத்து வகைகளிலும் சிறப்பாகச் செயல்படும் மனிதனை படைத்த அதே பிரபஞ்சம், அவனைவிட கீழான மற்ற உயிரினங்களை படைக்க வேண்டிய அவசியமும், அல்லது மனிதனிலேயே மிகவும் சந்தோஷ சூழலில் வாழும் ஒருவனையும், அதிகத்துயரத்தை கொண்ட உடல் ஊனமுற்ற ஒருவனையும் படைக்கவேண்டிய அவசியமும் இப்பொழுது புரிகின்றது.

இந்த வேற்றுமைக்கு காரணம் என்ன?

இந்த வேற்றுமைகளுக்கு உண்டான உண்மைக் காரணத்தை பிரபஞ்சம் வெளிப்படுத்துகின்றது. அதுதான், அவனவன் செய்த செயல்களின் பலனுக்கு ஏற்ப, அந்த பலன்களை அவன் அனுபவிக்க, அவனுக்கு உடல் கொடுக்கப்படுகின்றது. அந்த உடல், இந்தப் பிறவியில், அவன் எந்த வகைப்பலன்களை அனுபவிக்க வேண்டும் என்பதைப் பொருத்து, உடல் தேர்ந்தெடுக்கப் படுகின்றது.

இந்தப் பிறவியில், அவன் மனிதனாகப் பிறந்து, முற்பிறவிப் பலன்களை அனுபவித்துக்

கொண்டிருக்கும் பொழுதே, இந்தப் பிறவியில் அவன் செய்கின்ற புதிய செயல்களுக்கு உண்டான பலன்களை, அவன் மீண்டும் அனுபவிக்க வேண்டி, அடுத்தப் பிறவி என்று ஒன்றை, பலன்களின் அடிப்படையில், அதற்கேற்ற உடலாகக் கொடுத்தால்தான், அவன் அதை அனுபவித்து கழிக்க முடியும்.

இதில் அவனது கீழான பலன்களை அனுபவித்து தீர்க்க, கீழான மிருகங்கள் போன்ற பிறவி எடுத்து அவன் தீர்க்க முயலவேண்டும். ஆனால், அந்த மிருகப் பிறவியில் அவன் செய்யும் செயல்களின் பலன்களுக்கு பாவ, புண்ணியங்கள் கிடையாது என்பதினால், அவன் முற்பிறவியில் செய்த பாவத்தை மட்டுமே கழிக்க, அந்த மிருகத்தின் உடலை பயன்படுத்தி முடித்துவிட்டு, மீண்டும் அவன் சேமிப்பில் மீதி வைத்துள்ள, பாவ புண்ணியங்களின் அடிப்படையில் அவன் மற்றொரு உடல் எடுக்க வேண்டிய நிர்பந்தம் உள்ளது.

இவ்வாறு பிறவிச் சக்கரத்தில் மாட்டிக்கொண்டு மனிதன் பிறப்பதும், இறப்பதுமாக சிக்கித்தவிப்பதை தவிரக வேண்டும் என்று, தன்னைப் பற்றிய

முழுமையான ஞானத்தை அடைந்த ஞானிகள் உபதேசிக்கின்றார்கள்.

5. மூன்று செயல் பிரிவுகள்

ஆசைகளின் உந்துதலினால், மனம் போனபடி செயல்படுகின்ற மனிதன், அந்த செயலின் நன்மை, தீமைகளை ஆராயாமல் செய்யும், ஒவ்வொரு செயலுக்கும், பலன் அளிப்பதற்காக, இந்த பிரபஞ்சம் அந்த செயல்களை மூன்று பிரிவுகளாக தன்னுள் பதியவைத்துக் கொள்கின்றது.

மனிதனின் செயல்களை (1) சேமித்த செயல்பலன், (2) செயல்படுகின்ற செயல்பலன், மற்றும் (3) இனி வர இருக்கின்ற செயல் பலன் என மூன்று வகைகளில் இந்தப் பிரபஞ்சம் தன்னுள் சேமித்து வைத்துக்கொண்டு, அவனவன் செய்த செயல்களின் பலன்களை காலம் வரும் பொழுது, பலன்களுக்குத் தக்கபடி, அவனுக்கு தேவையான

உடலைத் தேர்ந்தெடுத்து, அந்த பலன்களை அதை அல்லது அவனை அனுபவிக்க வைக்கின்றது.

இதில் இந்த மூன்று செயல் பிரிவுகளும் மனிதர்களுக்கு எப்படி பலன் அளிக்கின்றது என்பதை பார்க்கலாம்.

(1) சேமித்த செயல்பலன்

ஒருவன் தன்னுடைய முற்பிறவிகளில் செய்த செயல்களின் அடிப்படையில், அந்த செயல்களுக்கு உண்டான பாவ, புண்ணியப் பலன்களை அவன் அந்தப் பிறவியில் அனுபவித்து கழித்ததுக் கொண்டிருக்கும் போது, அந்த உடலின் ஆயுட்காலம் முடிவடைந்து விட்டால், அவன் மீதி வைத்துள்ள பலன்களையும், அந்தப் பிறவியில் அவன் செயல் செய்து புதியதாக சேர்த்த பலன்களையும் அவன் அனுபவிக்க வேண்டும் என்பதால், இந்தப் பிரபஞ்சம் அவைகளை தன்னுள் சேகரித்து வைத்துக்கொண்டு, அடுத்து வரும்

பிறவிகளில் அவனுக்கு அதை அனுபவிக்க
கொடுக்கும்.

மேலும், இந்தப் பிரபஞ்சமானது அவனது
பலன்களுக்கு ஏற்ப உடலைத் தேர்ந்தெடுத்துக்
கொடுத்து, அவனை மீண்டும் பிறக்கவைத்து,
அவனிடம், தான் சேகரித்த பலன்களில் சிறிது
மட்டுமே, இந்தப் பிறவியில் அனுபவிக்க
கொடுத்துவிட்டு, மீதமுள்ள பலன்களை அடுத்த
உடல் அவன் எடுப்பதற்காக தன்வசம்
வைத்துக்கொள்கின்றது. காரணம், ஒரே பிறவியில்
அந்த பலன்களை அவன் முழுவதுமாக
அனுபவித்து தீர்க்க முடியாத அளவிற்கு செயல்
பலன்கள் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதுதான்
உண்மை.

இவ்வாறு, இவனது பலன்களை இந்தப்
பிரபஞ்சம் தன்வசம் சேமித்து வைத்துள்ள செயல்
பலன்களையே “சேமித்த செயல்பலன்” அல்லது
“சஞ்சித கர்மா” என்று அழைக்கிறோம்.

(2) செயல்படுகின்ற செயல்பலன்

ஒருவன் தன்னுடைய பல்வேறு முற்பிறவிகளில் சேகரித்த பலன்களிலிருந்து, அவைகளை முழுவதுமாக அனுபவித்து தீர்க்க முடியாமல், பல உடல்களில், பல பிறவிகள் எடுத்தும் தீராத, சேமித்த செயல்பலன்களிலிருந்து, இப்பொழுது பிறந்துள்ள இந்தப் பிறவியில் அவைகளில் சிலவற்றை அனுபவித்து தீர்ப்பதற்காக, கொண்டுவருகின்ற அந்த செயல்பலன்களை “செயல்படுகின்ற செயல்பலன்” அல்லது “பிராரப்த கர்மா” என்று அழைக்கிறோம்.

இந்த செயல்படுகின்ற செயல்பலனை அனுபவிக்க எத்தகைய பாவ, புண்ணிய பலன்களை அனைத்து உயிரினங்களும், மனிதனும் இந்தப் பிறவியில் அனுபவித்து தீர்க்க கொண்டு வருகின்றதோ, அதற்கேற்பவே அவைகளின் வாழ்க்கை முறை இருக்கும்.

உதாரணமாக, அதிகப் பாவப் பலன்களையும், குறைவான புண்ணியப் பலன்களையும், பலன்களாக

ஒருவன் இந்தப் பிறவியில் கொண்டு வந்தால், அவனது வாழ்க்கை, மிகுந்த துயரத்துடனும், அதிகமான போராட்டத்துடனும் காணப்படும். அவன் இந்தப் பிறவியில் என்ன நல்லது செய்தாலும், அவைகள், இனி வர இருக்கின்ற செயல்பலன்களில் சேர்ந்துக்கொண்டு, அவன் கொண்டுவந்த செயல்படுகின்ற செயல்பலன்கள் படியே நடைமுறைப் படுத்தும். அதனால்தான் அவன் இந்தப் பிறவியில் நல்லவனாக இருந்தும் துயரப்படுகின்றான்.

இதுபோல, அதிகப் புண்ணியப் பலன்களையும், குறைவான பாவப் பலன்களையும், பலன்களாக ஒருவன் இந்தப் பிறவியில் கொண்டு வந்தால், அவனது வாழ்க்கை, மிகுந்த சந்தோஷத்துடனும், அதிகமான உற்சாகத்துடனும் காணப்படும். அவன் இந்தப் பிறவியில் என்ன கெட்டது செய்தாலும், அவைகள், இனி வர இருக்கின்ற செயல்பலன்களில் சேர்ந்துக்கொண்டு, அவன் கொண்டு வந்த செயல்படுகின்ற செயல்பலன்கள் படியே நடைமுறை படுத்தும். அதனால்தான் அவன் இந்தப் பிறவியில் கெட்டவனாக இருந்தும் சந்தோஷமாக இருக்கிறான்.

(3) வர இருக்கின்ற செயல்பலன்

இவ்வாறு, இந்தப் பிறவியில், அவன் இந்த பூமிக்கு செயல்படுகின்ற செயல்பலனோடு வந்து அதை, அனுபவித்துக் கழித்துக் கொண்டிருந்தாலும், இனி புதியதாக அவன் செய்யும் இந்தப் பிறவிச் செயல்களுக்கு “வர இருக்கின்ற செயல்பலன்” அல்லது “ஆகாமிய கர்மா” என்று அழைக்கிறோம்.

இந்த ஆகாமிய கர்மா பகுத்தறிவு அற்ற உயிரினங்களுக்கு கிடையாது. அவைகள் பூமிக்கு வருவதே தன் வசம் மீதம் உள்ள பாவ, புண்ணிய பலன்களை கழிப்பதற்காக மட்டுமே. மீண்டும் அவைகள் சேமித்த செயல்பலன்களிலிருந்து மீதியையும் கழிக்க இன்னொரு உடல் எடுக்க வேண்டியது வரும்.

இப்படி, ஏற்கனவே எடுத்த மனித உடல்களின் வாயிலாக, சேகரிக்கப்பட்ட சேமித்த செயல்பலன்கள் கையிருப்பு இருந்தும், புதியதாக இந்தப் பிறவியில் சேகரித்த, வர இருக்கின்ற செயல்பலன்களையும்

சேர்த்துக் கொண்டால், சேமித்த செயல்பலன்களின் அளவு கூடிக் கொண்டே போகும்.

6. செயல்பலன்களும், பிறவாமை அடைதலும்

ஆக, எப்படித்தான் இந்த செயல்பலன்களை கழிப்பது, எத்தனைப் பிறவி, எத்தனை வகையான உடல் எடுத்தாலும் தீராது போல உள்ளதே என்றால், ஆம், நிச்சயமாக இந்தப் பிறவிப் பெருங்கடலை கடப்பது என்பது அவ்வளவு எளிதல்ல.

சரி! இதற்கு என்னதான் வழி என்று கேட்டால், இந்தப் பிறவியை கடக்க விரும்புவன், மற்ற உயிரினங்களுக்கு கொடுக்கப்படாத, மனிதனாகப் பிறப்பெடுத்த தனக்கு மட்டுமே கொடுக்கப்பட்ட பகுத்தறிவின் வாயிலாக தன்னைப் பற்றி அறிய முற்படவேண்டும்.

பகுத்தறிவின் முக்கியப் பலனே மனிதன் தன்னிடம் உள்ள ஆசையை அறிய முற்படவேண்டும். தன்னிடம் தோன்றும் ஆசைகளில்

நியாயமான ஆசை, நியாயமற்ற ஆசை,
புத்திசாலித்தனமான ஆசை, முட்டாள்தனமான
ஆசை என பகுத்தறிந்து, அதனை சரியாக
முறைப்படுத்துவதற்காகத்தான் ஆறாவது அறிவு
கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

குழந்தையாக இருக்கும் போது பொம்மை,
விளையாட்டு சாமான்கள் என்று ஆசைப்
படுகிறோம், அப்புறம் புது புது ஆடைகள், பேனா,
புத்தகம், என்று போகிறது ஆசை, வயது வரும்
போது எதிர் பாலின் மேல் ஆசை, அப்புறம்
வேலை, பணம், அதிகாரம், சொத்து, என்று ஆசைக்
கொடி படர்கிறது, பின் நல்ல உடல் ஆரோக்கியம்,
படுத்தால் தூக்கம், என்று ஆசையின் அளவு
மாறுபடுகின்றது. நாள் ஆக ஆக இறைவன்,
சொர்க்கம் என்று ஆசை தடம் மாறுகின்றது. இப்படி
கிளை விட்டு கிளை தாவும் மனம், ஒரு குரங்கு
போல தாவிக்கொண்டே இருக்கின்றது. இப்படி இந்த
மனக் குரங்கை நோக்கி, எந்த ஆசையும் இல்லாமல்
இருக்க ஆசைப் படுகிறார் தாயுமானவர்.

ஆசைக்கோ ரளவில்லை அகிலமெல் லாங்கட்டி
ஆளினுங் கடல்மீதிலே
ஆணைசெல வேநினைவர் அளகேசன் நிகராக
அம்பொன்மிக வைத்தபேரும்
நேசித்து ரசவாத வித்தைக் கலைந்திடுவர்
நெடுநா ளிருந்த பேரும்
நிலையாக வேயினுங் காயகற் பந்தேடி
நெஞ்சுபுண் ணாவர் எல்லாம்
யோசிக்கும் வேளையிற் பசிதீர உண்பதும்
உறங்குவது மாகமுடியும்
உள்ளதே போதும் நான் நான் எனக் குளறியே
ஒன்றைவிட் டொன்று பற்றிப்
பாசக் கடற்குளே வீழாமல் மனதற்ற
பரிசுத்த நிலையை அருள்வாய்
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணானந்தமே.

பெரும்பாலான மனிதர்களின் துயரத்திற்குக் காரணம், ஆசையே. ஆசை என்பது அனுபத்தை அடைவதற்கான ஏக்கம். அவன் அடைந்த அனுபவத்திற்கு கிடைத்த பலன் அவன் செய்த

செயல். செயல் விளைவுக்கு காரணம் ஆசை. இது ஒரு தொடர் சக்கரம்.

இதை சரியாக கழலச் செய்வது என்பது அவனது அறிவைச் சார்ந்த விஷயம்.

இதிலிருந்து நாம் தெரிந்து கொள்ளவேண்டியது என்னவென்றால், ஒருவனது அறிவு வளர்ச்சியைப் பொருத்தே, அவனது ஆசை இருக்கும், அவனது ஆசையைப் பொருத்தே செயல் இருக்கும், அவனவனது செயலைப் பொருத்தே அவனது அனுபவம் இருக்கும், அவனது அனுபவத்தைப் பொருத்தே அவன் இருப்பான்.

அவன், அவனைப் பற்றி அறிய முடியாமல் போனதற்குக் காரணம் ஆசையைப் பற்றிய அறியாமையே ஆகும்.

மனிதன் தன்னுடைய நியாயமான ஆசைகளை விடுத்து, பேராசைப் படுதலே, அவன் அவனைப்பற்றி முழுமையாக அறியமுடியாமல் போகின்றது.

எவன் ஒருவன் தன்னுடைய ஆறாவது
அறிவை பயன் படுத்தி தன்னுடைய
எண்ணங்களைப் பரிசோதிக்கின்றானோ, அவனே
வெற்றியாளன். ஆசையினால் தேவையற்ற
எண்ணங்கள் மனதில் உருவாகி, பிறகு மனம் எதை
விரும்புகின்றதோ, அதை செயல்படுத்துவது
என்பதுதான் நடைமுறையில் காணப்படும் உண்மை.

ஆகவே, மனதினை சரியாக பழக்கப்படுத்த
எண்ணங்கள் தூய்மையாக இருக்க வேண்டும்.
எண்ணங்கள் தூய்மையாக, தேவையற்ற ஆசைகளை
விட வேண்டும்.

**அவாஎன்ப எல்லா உயிர்க்கும் எஞ்ஞான்றும்
தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து. - திருக்குறள்**

குறள் விளக்கம்:

எல்லா உயிர்களுக்கும், எக்காலத்திலும் ஒழியாமல்
வருகின்ற பிறவித்துன்பத்தை உண்டாக்கும்
விதைதான் ஆசை என்கின்றார் திருவள்ளுவர்.

ஆசைகளை விட்டவனே, ஆத்மாவை
அறிந்தவன் ஆவான். ஆத்மாவை அறிந்தவனே
தன்னை அறிந்தவன் ஆவான்.

தன்னை அறிந்தவனே, இந்த பாவ, புண்ணிய
பலன்களை முழுவதுமாக முடிக்க முடியும்.
அவ்வாறு பாவ, புண்ணியம் என்ற இந்த இரண்டின்
பலன்களை முடித்தவன் எவனோ, அவனே இனி
பிறவா நிலை அடைந்து அந்த பிரபஞ்சத்துடன்
இணைவான். தன்னை அறியாத மூடன் மீண்டும்,
மீண்டும் பிறப்பான்.

**"தன்னை அறிந்திடும் தத்துவ ஞானிகள்
முன்னை வினையின் முடிச்சை அவிழ்ப்பர்
பின்னை வினையை பிடித்து பிசைவர்
சென்னியில் வைத்த சிவனருளாலே"**

எனச் சொல்கிறார் திருமூலர்.

இதையே சிவவாக்கியார்,

என்னிலே இருந்த ஒன்றை யான் அறிந்தது இல்லையே!
என்னிலே இருந்த ஒன்றை யான் அறிந்து கொண்டபின்;
என்னிலே இருந்த ஒன்றை யாவர் காண வல்லரோ?
என்னிலே இருந்திருந்து யான் உணர்ந்து கொண்டேனே!

என்கிறார்.

இப்படி எத்தனையோ மகான்கள் இந்த பூமியில்
அவதரித்து, மனிதனை மகத்தானவனாக மாற்ற
எவ்வளவோ வழிமுறைகளைக் கூறினர்.

ஒவ்வொருவரும் இந்த மானிடப் பிறவியின் பெருமையை
மிக அருமையாகக் கூறுகின்றார்.

அரிது அரிது மானிடராய் பிறத்தல் அரிது,

அதனினும் அரிது கூன், குருடு,
செவிடு, பேடு நீக்கி பிறத்தல் அரிது .

அதனினும் அரிது ஞானமும்,
கல்வியும் நயத்தல் அரிது .

அதனினும் அரிது தானமும், தவமும் தான்
செய்தல் அரிது. தானமும் தவமும் செய்தால்
வானவர் நாடு வழி திறந்திடுமே.

ஓவையார் அருளிய ஞான அமுத வாக்கு இது.

இந்த மனிதப் பிறவி கிடைப்பது அவ்வளவு எளிதல்ல என்றும், இந்த மனிதப் பிறவியினால் மட்டுமே பிறவாமை என்ற அந்த “பிரம்ம நிலை” அடையமுடியும் என்றும் அறிவுறை கூறுகிறார்கள்.

ஆகவே, ஒவ்வொரு மனிதனும் கிடைத்தற்கரிய இந்த மனித உடல் கிடைத்ததை சரியாக பயன் படுத்திக் கொண்டு, இதன் சிறப்பம்சமான ஆறாவது அறிவை கொண்டு பகுத்தறிந்து, இந்த பிரபஞ்சத்தை உணர்ந்து, தானும், இந்த பிரபஞ்சமும் வேறில்லை என்று அறிந்து கொள்கின்றானோ, அன்றே அவன் “அவனின்றி ஓர் அணுவும் அசையாது” என்ற நிலை கொண்டு, அவனது செயல்பலன்கள் பகவானுக்கு அர்பணிக்கப்படுகின்றன. இனி புதிய செயல்பலன்கள் அவனுக்கு சேராமல் போகின்றன.

இதனால், அவனது பாவ, புண்ணியங்கள் முற்றிலுமாக கழிந்து அந்த சாதாரண பாமரன், பரமாத்மா ஆகிறான் என்றால் அது மிகையாகாது.

